A°. 1841. — N°. 45.

ZONDAG DEN 6den JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Junij 1841.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand, bepaald is als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 5 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1 lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 4 Junij 1841.*

(21224) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Colonie van CLARA PRINS, Weduwe SIMON JACOB CONTENT en Kinderen JETTA- en SIMON JACOB.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 5 Junij 1841.*

(21235) MOZES DAVID JESSURUN, heeft aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Colonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 3 Junij 1841.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:

FRANS GEORGE CARBIN en SUSANNA MARGARETHA ALETTA REUTHEL.

WILLEM MAYNARD en HELEN PATON.

En

CARLL JACOB HIEMCKE, *Sergeant bij het Bataillon Jagers No. 27* alhier in Garnisoen en CHARLOTTE BRANDINA HAWKES.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den dezer, het Schip *de Planter*, Kapt. H. F. Zijlstra, van Amsterdam, hebbende 56 dagen reis; Passagier: de Heer J. P. Tafares.

Idem, de Nd. Am. Brik *New World*, Kapt. B. Young, van Boston, hebbende 28 dagen reis; Passagier: de Heer Joseph Foster.

UITGEKLAARD.

Den 2den dezer, het Schip *de Harmonie*, Kapt. Boy Jansen, lading: 364 vaten Suiker, 16 balen schoone Katoen, 4 vaten met Huiden en 645 ponden oud Koper. — Passagiers: de Heer Anton Adolf Gehrels en Echtgenoot Cornelia Antoinette Jacoba Serres, Mejufvrouwen Barbara Mac Donald, Susanna Charlotte Green, de Heeren David Alberga, Laurens Henrij Constantijn de Mesquita en de minderjarigen Jacob- en David Bo. de Mesquita.

Den 3den, het Schip *Sophia Cicilia*, Kapt. J. C. Radeloff, lading: 409 vaten Suiker, 38 balen schoone Katoen, 459 ℔ oud Lood en 3889 ℔ Koper. — Passagiers: de Heer Johan Ludwig Tholen en Echtgenoot Cornelia Jacoba Muller, de Heeren Johan Anton Becker, R. J. Gollenstede, J. J. H. Fischer, A. Gundlach en een Militair.

Den 5den, het Schip *Antonia*, Kapt. E. Speelman, lading: 231 vaten Suiker en 12 balen Katoen. — Allen naar Amsterdam.

EDICTALE CITATIE.

(14874) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij deze, alle *bekende* en *onbekende* Crediteuren:

Van J. C. STEVEN, wegens het *provenue* van het op den 18 December 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Steenbakkerij Straat*, La. C. No. 120 Nieuwe Wijk en La. D. No. 386 Oude Wijk; aangekomen hebbende J. C STEVEN voornoemd.

Van F. DE VALK HUSKUS, wegens het *provenue* van het op den 24 December 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Graven- of Soldaten Straat*, La. B. No. 23 Nieuwe Wijk en La. D. No 57 Oude Wijk; aangekomen hebbende F. DE VALK HUSKUS voornoemd.

Van RACHEL CARILHO, als Erfgename van wijlen haren Man ISAAK FERNANDES JR, wegens het *provenue* van het op den 31 December 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Keizer Straat*, La. A. No. 149 Nieuwe Wijk; aangekomen hebbende RACHEL CARILHO, Wed ISAAK FERNANDES JR. voornoemd.

Om te compareren of Gemagtigden te zenden, ter *præ et concurrentie* Rolle van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden, op Vrijdag den 18den Julij 1841, des voormiddags om *acht* ure, en aldaar te zien dienen, van relaas en bijlagen, voorts hunne sustenuen van *præ et concurrentie* op te geven en met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo*, *dezen 5den Junij 1841.*

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

EDICTALE CITATIE.

(14875) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij deze, alle *bekende* en *onbekende* Crediteuren:

Van FREDERIK JAN LOUIS RENS VAN ONNA, als Erfgename van den Boedel wijle THERESIA van MOLL, wegens het *provenue* van het op den 4den December 1840, bij Executie verkochte Erf, met het daarop staande Gebouw, gelegen aan de *Hooge Straat*, bekend volgens Kaart onder No. 74, grenzende van achter aan het Erf aan de *Steenbakkers Gracht*, La. E. No 91; aangekomen hebbende F. J. L. RENS VAN ONNA voornoemd.

Van P. J. VAN HALM, wegens het *provenue* van het op den 22sten Januarij 1841, bij Executie verkochte *helfte* in het Huis en Erf, gelegen aan de *Wageweg Straat*, La. B. No 119 Nieuwe Wijk en La. D. No. 106 Oude Wijk; aangekomen hebbende P. J. VAN HALM voornoemd.

Om te compareren of Gemagtigden te zenden, ter *præ et concurrentie* Rolle van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 18den Julij 1841, des voormiddags om *acht* ure, ten einde aldaar ingevolge art. 91 der manier van procederen, hun sustenuen, zonder form van proces, mondeling voortedragen, en op welke mondelinge voordragt door den Hove zal worden regt gedaan, als zal bevonden worden te behooren, op pœne van *silentium perpetuum*.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd te *Paramaribo*, *dezen 5den Junij 1841.*

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

EDICTALE CITATIE.

(14873) Uit krachte van het appointement van dagvaarding bij Edicte *ad valvas curiæ*, in dato 27 Mei 1841, verleend door het Geregtshof alhier, op de Rekeste van JAN DE JAGER Ez. en ABRAHAM VAN MEERTEN, in qualiteit als gemagtigden der Eigenaren van $\frac{139}{180}$ *honderd negen-en-dertig, een honderd tachtigste* aandeelen in de natemeldene Plantaadje *BREDA*; Impetranten van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, bij openbaren Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, zoo als ik dagvaard bij deze, de Eigenaren van $\frac{27}{...}$ of $\frac{27}{180}$ *zeven en-twingtig, honderd tachtigste* aandeelen, in de Plant. *BREDA*, gelegen binnen deze Kolonie, aan het gedolven kanaal van *Tapoeripa*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Crommeling'sgift* en *Fucker'shoop*, thans beheerd wordende door fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, en aldaar bekend als het eigendom van JAN LAMBERTUS VAN SPALL, FRANS CORNELIS VAN SPALL en PIETER VAN SPALL; geimpetreerden en gedaagden.

Om te compareren, immers Gemagtigden te zenden, ter ordinaire Rolle van gemeld Geregtshof, welke gehouden zal worden in de maand December 1800 *een-en-veertig*; ten einde aldaar te beantwoorden de actie, welke door de Impetranten, tegen hen zal worden geinstitueerd, op pœne van bij *non-comparitie* te worden veroordeeld bij verstek.

Paramaribo den 5 Junij 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

ADVERTISSEMENTEN.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester, herinnert mits deze aan de voldoening der HOOFDGELDEN, zullende de nalatige, na het einde dezer maand, ter vervolging worden overgegeven.

Paramaribo den 5 Junij 1841.

H E L B.

PARAMARIBO, *den 2 Junij 1841.*

(21219) Alzoo HEIJMAN JACOB ABRAHAMS WITTERING (sedert overleden), in qualiteit als Gemagtigde van DOORTJE MULLER, Weduwe JAN TUIJN, en van WILHELMINA TUIJN, zich aan het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, heeft gewend, met verzoek om de af- en overgifte van den Boedel JAN TUIJN; zoo worden degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, namens het Collegie voornoemd, opgeroepen, zich deswege binnen den tijd van *drie* weken, bij gemotiveerde Memorie aan hetzelve te adresseren, zul-

lende na verloop van dien tijd, worden beschikt als bevonden zal worden te behooren.

De Secretaris *ad-interim* bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(21232) Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Maandag den 14den dezer, des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen:

De nagelatene *GOEDEREN* van de Heeren LOURENS C. STUGER; JOHAN FREDERIK WILHELM SCHARFF en WELKOM van L'ESPERANCE van PREMIERRE van JUDA.

Alsmede die van Mejufvrouw HERMINA VOETMAN; bestaande in *LIJFKLEEDEREN* en eenige *MEUBELEN*.

De Negerin *Johanna* met hare Kleinkinderen *Hendrina*, *Frans* en *Doris*; aankomende laatstgemelden Boedel.

En voor rekening van den Boedel J. F. C. PHILIPS: de Slavinnen *Annaatje* en *Meintje* met hare Dochter *Truitje*.

Paramaribo den 5 *Junij* 1841.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(22058) De bij vorige Couranten geannonceerde publieke verkoop van de Plantaadje *BEUDSLUST*, gelegen alhier aan het gedolven kanaal van *Matappica*, benevens de daaraan toebehoorende SLAVEN en verdere AP- en DEPENDENTIEN, zal alnu plaats hebben op Dingsdag den 29sten Junij e. k., des middags ten *vier* ure, ten huize van den ondergeteekende, door den gequalificeerden Vendumeester S. A. C. FLU.

Bij die zelfde gelegenheid zullen mede verkocht worden:

102 Koppen SLAVEN,

aankomende den uitlandigen Heer J. J. DE MESQUITA, welke Slaven steeds op onderscheidene Plantaadjes gearbeid hebben.

Voorts nog:

12 Koppen SLAVEN,

aankomende J. J. en L. A. DE MESQUITA.

De conditien en voorwaarden van verkoop, zoo ten aanzien van de genoemde Plantaadje als wegens de Slaven, zullen van den 10den dezer af, ten huize van den ondergeteekende ter *visie* liggen; terwijl de Slaven *drie* dagen vóór- en op den verkoopdag, aldaar ter bezigtiging zullen zijn.

Paramaribo den 5 Junij 1841.
L. A. DE MESQUITA.

(22056) In het laatst van dit jaar, dag en datum nader te bepalen, zal men te *Amsterdam*, publiek doen verkoopen:

De SUIKER-PLANTAADJE *KORTEN DUUR*, met alle derzelver AP- en DEPENDENTIEN, gelegen in de *Perica Kreek*, in deze Colonie.

Paramaribo den 1 Junij 1841.
J. C. DE CORDUA FREUDENBERG qq.

(21181) A. SALOMONS, Vendumeester zal op aanstaande Dingsdag des voormiddags om 9 ure, ten zijnen huize verkoopen:

Eenige *Curaçaosche PAARDEN* of zoogenaamde *PASGANGERS*; ter bezigtiging in den Stal van den Heer J. G. WEIJLER.

(22057) De ondergeteekenden voornemens zijnde, hunne Affaire te *quitteren*, zullen op Maandag den 14den dezer, door den Vendumeester A. SALOMONS doen verkoopen, de nog bij hun voorradige *GOEDEREN*, welke zij inmiddels tegens CONTANT tot zeer *verminderde prijzen* te Koop aanbieden. — Zij verzoeken hunne Debiteuren, zoo ook die der gedissolveerde Firma van E. BENJAMIN JR. & J. J. DE MESQUITA JR., zoo spoedig mogelijk hunne verschuldigde te komen aanzuiveren, ten einde onaangename maatregelen te voorkomen.

Paramaribo den 1 Junij 1841.
BENJAMIN & Co.

Uittreksel uit eene Doodenlijst.

(Vervolg en slot van No. 44.)

Ulso Garderik. Een kleêrmakers zoon. In zijne jeugd wilde zijn vader, dat hij zijn handwerk zoude leeren, maar hij stelde zich daarbij zoo vreesselijk dom aan, dat het spoedig bleek, dat hij geen verstand en oordeel genoeg bezat, om ooit een kleêrmaker te kunnen worden. Over deze verregaande onvatbaarheid van zijnen zoon klaagde de bedroefde vader aan eenige van zijne gildebroeders, en deze waren eenparig van gevoelen, dat de jongen nergens toe deugde, dan om een geleerde te worden. Dit besluit werd ten uitvoer gebragt. De domme zoon moest studeren. Zes jaren bragt hij op lagere scholen te Bergen, en drie jaren op de Hoogeschool te Koppenhagen door. Van daar keerde hij naar huis terug, wel ouder, maar niet wijzer. Zijn vader wist niet, wat met zijn' geleerden zoon aan te vangen. Hij moest zich te vreden stellen en hem te huis houden. Om hem toch wat te doen te geven vertrouwde hij hem het opzigt toe over zijne hoenders, en, inderdaad, deze voedde hij met de grootste zorgvuldigheid. Eindelijk stierf de vader, en de overige vrienden erbarmden zich over Garderik, die niet wist waar heen.

Eensklaps veranderden deze kommerlijke omstandigheden. Een koopman te Lubek, die zijn neef was, stierf, en liet hem een aanzienlijk vermogen na. Naauwelijks had hij deze bezitting, of hij gevoelde eene innerlijke roeping om een groot man te worden. Hetgeen hem in zijn hoofd ontbrak vond hij in de geldkist van zijn' neef vergoed. De titel van strandregter, was een titel, die hem bekoorde; en een man, dacht hij, die jaarlijks vier duizend gulden inkomen heeft, en een fluweel kleed dragen kan, heeft bekwaamheid genoeg om een strandregter te worden. Hij beraadde zich dus niet lang om dezen titel te koopen. Nu was het dagelijks zijn toeleg eene ernstige en peinzende houding aan te nemen. In zijnen omgang deed hij zich voor als een zeer werkzaam man, ofschoon hij thans veel minder te doen had dan in zijns vaders huis, waar hij een groot aantal hoenders voedde. Hij had nu alleen maar een' kleinen mops, dien hij onderwees, een hondje, waarin hij een goed natuurlijk verstand meende te bespeuren, en zoo dikwijls hij zich hierover verheugde, dan was het met eene zekere aandoening van ja loezij.

Door dezen menigvuldigen arbeid, dien hij in zijne betrekking te verrigten had, was zijn geheugen zoodanig verzwakt, dat hij zich in het geheel zijne vrienden niet meer herinneren kon, die hem voor dezen, na zijns vaders dood, den mond hadden opengehouden. Ook kon hij zich volstrekt niet verbeelden, dat zijn vader een kleêrmaker geweest was. »Adelaren,— »zeide hij—bragten alleen adelaren voort, »en geen snijder een' strandregter!" Daarom heeft hij zich tot aan zijnen dood toe beklaagd het vroeg afsterven van zijne moeder, want die - zeide hij — zou hem in deze zaak veel licht hebben kunnen geven.

Wilhelmus Hunding. Een man, die door het goed geluk en zijn' onvermoeide vlijt een aanzienlijk vermogen verkregen had. Evenwel zuchtte hij gedurig over den slechten tijd en de hooge belasting, die hem nog tot eenen bedelaar zouden maken. Niets kwam hem meer onbestaanbaar voor met de wijsheid des Scheppers, dan dat Hij aan den mensch een' maag had gegeven; want hij meende, dat de mensch veel zou kunnen besparen, zoo hij nooit honger had. Hij kon zich geweldig driftig maken, wanneer hij over de pracht in kleedingsprak. Naar zijn gevoelen diende de kleeding nergens anders toe, dan om ons den beklaaglijken val onzer eerste voorouders te herinneren, en het verlies dier gelukzaligheid, in wier bezit wij geene kleederen noodig hadden. Om deze reden liet hij nooit zijn broek of kousen herstellen, en hoe meer deze gescheurd waren, hoe nader hij meende te komen aan den staat der onschuld. Zag hij zich een enkele keer genoodzaakt een daalder, fatsoenshalve te verteeren, dan wist hij dien behendig weder binnen te krijgen, door ze van het loon zijner werklieden af te knibbelen. Eene koude rilling ging hem over het lijf zoo dikwijls een arme hem aansprak om een aalmoes of brood; en het kwam hem onbegrijpelijk voor, waarom zulke nietswaardige ledigangers toch op aarde werden geduld. Zoo dikwijls zijne vrouw hem een kind ter wereld bragt, zoo dikwijls klaagde hij, dat hij eenen gevoeligen slag had geleden, want kinderen, rekende hij, waren invretende kapitalen. Stierf hem een kind af, dan was hij zoo blijde, even alsof hij eene kwade schuld had binnengekregen.

Eene koortsziekte was de oorzaak van zijnen dood; en, tot dat hij den laatsten snik gaf, hoorde men hem in zijne ijlhoofdigheid, nergens anders van spreken, dan van zijne kantoorboeken, interessen, en kwade schuld.

Lodewijk Triton. Dit kind van groote hoop heeft zijn leven niet verder gebragt dan tot één jaar en drie dagen. Zijn vader, Apotheker te Bergen, kan zich tot nog toe, over den vroegtijdigen dood van dit kind zijner verwachting niet troosten. Hij bespeurde in hetzelve een regt mannelijk verstand, hetgeen hem dikwijls in verlegenheid en twijfel had gebragt, of het wel waarlijk zijn eigen kind was.—Naar zijne meening openbaarden alle manieren van dit kind een' groote ziel. Wanneer het op zijn stoeltje zat maakte het zulke bedenkelijke gebaren, even als een arts, die aan het krankbed zit, en in twijfel is, of hij den lijder aan poeders of aan droppels wil laten sterven. Juist deze gebaren hield de oplettende vader als eene onbedriegelijke aanduiding, dat zijn zoon doctor in de medicijnen worden moest. In zijne verbeelding zag hij hem reeds als doctor daar henen gaan, en hij verheugde zich reeds over den luister van zijn vaderlijk huis, door de praktijk zijns zoons. Maar op eens verdween deze streelende inbeelding, door den dood van het veelbelovend kind: en de ongelukkige vader had geen anderen troost dan dezen, dat hij onder zijns vaders eigene behandeling gestorven was. — Hetgeen hem nog eenigzins te vreden stelde was, de gedachte aan zoo veelvuldige voorbeelden van verstandige kinderen, welke, door die vroegtijdige verstandigheid, allen naar het graf waren gesleept. Om die reden voorspelde hij zich zelven eenen hoogen ouderdom, en de gansche stad Bergen gelooft ook, dat hij over de honderd jaar leven kan, indien het verstand schadelijk is aan de gezondheid.

Hier moeten wij ons uittreksel eindigen. Het overige der Doodenlijst is, of verscheurd of onleesbaar geworden. Dat is te wijten aan de onachtzaamheid van Klims erfgenamen, die, zoo als vele erfgenamen, helaas! slechts, met begeerige oogen en hebzuchtige handen hebben rondgezien en rondgetast maar alles, wat geldelijke waarde had, maar zich onverschillig betoonden omtrent de kostbaarste vruchten van verstand, smaak en vernuft.

Hoe wenschelijk ware het, dat er, in navolging van Nicolaas Klim, op elke plaats zulke eene doodenlijst werd vervaardigd, en, bij het einde van het jaar, door den druk gemeen gemaakt; men zou dan gelegenheid hebben om vele zijner medeburgers, na hunnen dood, beter te leeren kennen, dan men hen, gedurende hun leven, gekend heeft; en het zou ongetwijfeld zeer bevordelijk zijn aan de eerbaarheid en goede zeden. Immers tot den huidigen dag toe, was er nog nooit eene regtbank, voor wier uitspraak men, over het algemeen, meer was bevreesd, dan voor die der Openbare Meening: — de eenparige uitspraak van alle weldenkenden over onze gezindheden en ons levensgedrag.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.